יום **ב**', **י**' ב**אדר** תשס"א (**5** במרץ)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

הגיע צה"ל היום, **י' באדר**, **לאילת** והניף בה את **דגל הדיו**, דגל המדינה, בשנת תש"ט (1949-5709). בתקופת שלטון המנדאט הבריטי הוקמה כאן תחנת משטרה ושמה, 'אום רשרש'. **במבצע 'עובדה'** נכבש המקום בידי חטיבות "הנגב" ו"גולני" של צה"ל ונכלל בשטח מדינת ישראל. העיר **אילת** נוסדה ב-1951, אבל עד 1956 התפתחה אך מעט עקב המצור הימי שהטילו המצרים על הכניסה לים-סוף. לאחר "מבצע קדש" (1956), החלה העיר מתפתחת במהירות. [כל מקום ואתר]

***

במספר ערים ברחבי אירופה נתגלו היום, לפני 23 שנה, בשנת תשל"ח (1978-5738), **תפוזים מורעלים שהגיעו מישראל.** לא ברור אם הרעל ש**הוחדר לתפוזים** ע"י ארגון מחבלים הוחדר בישראל או באירופה. אך נזק רב נגרם לייצוא פרי ההדר מישראל. [ישראל 50]

***

<u>לקראת פורים...</u>

דיני פורים, כפי שנקבעו במגילה, הנם ארבעה:
א. מקרא מגילה, **ב.** סעודת פורים, **ג.** משלוח מנות איש לרעהו, **ד.** מתנות לאביונים.
(אחד מקוראינו מוסיף מנהג זה, מימי נעוריו בסוריה: מעבר למשלוח מנות בפורים, נהוג היה בארצות המזרח (לפחות בסוריה),לתת גם דמי פורים. אצלנו לא היה נהוג לתת דמי חנוכה, במנהג זה נתקלנו כאשר הגענו לארץ. בסוריה נהוג לתת כסף או מתנה לילדים וכן בתוך המשפחה. לא ידוע לי אם גם מחוץ למשפחה. נוהג זה היה נקרא בצורה מעניינת. לקחו את פורים והפכו את פורים לפועל .ועוד שנהוג היה בדמשק להגיד, כי אחרי פרשת **תרומה** (שאותו קראנו השבת), "אין לקור תקומה". ...אולי כדאי לפנות לקוראים שיספרו על מנהגים בקהילות שונות. הדור המבוגר הולך ופוחת וחשוב לשמר זאת.) אזי, קוראים יקרים, תוכלו לעזור...?
קודם שנתאר את פרטי הדינים של חג הפורים, נציין כי י"ג באדר (יום ה' השבוע), ערב החג, נקבע צום **תענית אסתר**.
צום זה מתחיל עם עלות השחר ונוהגים להמשיכו עד אחרי קריאת המגילה בערב. בתפילת 'מנחה' נוהגים לקיים את '**זכר מחצית השקל**' שהיו שוקלים בחודש אדר בזמן שבית-המקדש היה קיים: שמים בקערה שבבית-הכנסת **שלושה מטבעות** מיוחדות, הנקראים בשם זה **(היום, שווי מחצית השקל ~10 ש"ח)**. מדוע שלושה מטבעות? – כדי להזכיר את בקשתה של אסתר לכל תפוצות ישראל – לצום שלושה ימים ולחזור בתשובה, בכדי להכשיר את הקרקע לנס המיוחל. על-פי מקורות חז"ל ניכרה נטייה של התבוללות מצד יהודי פרס ומדַי, וחלקם אף נענה לקריאת אחשוורוש ליטול חלק במשתה שערך (ר' תחילת מגילת אסתר). השתתפות במשתה שכזה – פירושה היה פגיעה חריפה בגאווה הלאומית; שכן הכלים, בהם הוגש היין, היו כלי המקדש – סמל תפארתו של עם ישראל בארצו, אשר נלקחו לגולה עוד בימי נבוכדנאצר, מלך בבל. וכמובן, היתה עבירה חמורה באכילת טריפות ונבילות ושתיית יין נסך.
על-מנת להכשיר את הקרקע להתרחשות הנס, חייב היה עם ישראל לשוב לדרכו בצום, בֶּכי ומספד, ולזכרם מתענים אנו גם היום בתענית אסתר. (גם נהגו ישראל, ביום לפני

יום נעים (עם תפילה לפדיון שבויי ישראל...)

יום **ב'**, **י'** ב**אדר** תשס"א (**5** במרץ)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

יציאה למלחמה, לצום; וכן עשו עַמֵּנו לקראת המלחמה בזמן פורים. בתענית אסתר מציינים גם נוהג זה). [יהדות – הלכה למעשה]

יום נעים (עם תפילה לפדיון שבויי ישראל...)